



## STORTINGET

# Innst. 360 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget  
fra utenriks- og forsvarskomiteen

Dokument 8:164 S (2017–2018)

---

**Innstilling fra utenriks- og forsvarskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Trygve Slagsvold Vedum, Knut Arild Hareide, Steinar Ness, Hans Fredrik Grøvan og Per Olaf Lundteigen om utdanningsreformen i Forsvaret**

---

Til Stortinget

### Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem utdanningsreformen i Forsvaret som en egen sak til behandling i Stortinget.»

### Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Zaineb Al-Samarai, Jette F. Christensen, lederen Anniken Huitfeldt, Martin Kolberg og Jonas Gahr Støre, fra Høyre, Hårek Elvenes, Trond Helleland, Ingjerd Schou og Michael Tetzschner, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen, Hans Andreas Limi og Christian Tybring-Gjedde, fra Senterpartiet, Liv Signe Navarsete, fra Sosialistisk Venstreparti, Audun Lysbakken, fra Venstre, Abid Q. Raja, og fra Kristelig Folkeparti, Knut Arild Hareide, viser til Representantforslag 164 S (2017–2018) fra representantene Trygve Slagsvold Vedum, Knut Arild Hareide, Steinar Ness, Hans Fredrik Grøvan

og Per Olaf Lundteigen, der det bes om at regjeringen legger frem utdanningsreformen i Forsvaret som en egen sak til behandling i Stortinget.

Komiteen viser til at forslagsstillerne mener å ha mottatt en rekke bekymringsmeldinger fra personell i Forsvaret om konsekvensene for utdanningskvaliteten i Forsvaret. Bekymringene skal være fremmet fra ulike hold, blant annet Norges Offisersforbund.

Komiteen viser til statsrådets brev til utenriks- og forsvarskomiteen datert 12. april 2018, der det presiseres at reformen av Forsvarets utdanningssystem tar utgangspunkt i de omfattende endringene som er gjennomført i Forsvarets personellsystem de seneste årene. Statsråden minner i nevnte brev om at reformen av utdanningssystemet gjennomføres for å ivareta kompetansebehovet til begge personellkategoriene.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre viser til at reform av Forsvarets utdanningssystem er et sentralt element i langtidsplanen for forsvarssektoren som Stortinget gav sin tilslutning til ved behandlingen av Innst. 62 S (2016–2017), jf. Prop. 151 S (2015–2016). Hensikten med å reformere Forsvarets utdanningssystem er å tilpasse utdanningen til personellkategoriene som finnes i Forsvaret i dag, på en måte som ivaretar egenarten til den militære profesjonsutdanningen, skaper forutsetninger for god kvalitet i utdanningen og samtidig reduserer kostnader.

Disse medlemmer er innforstått med at utdanningsreformen slik er ment å bidra til å styrke den operative evnen i Forsvaret, i tråd med forutsetningene for langtidsplanen.

Det vil, etter disse medlemmers syn, være uheldig dersom vesentlige endringer eller forsinkelser av ut-

danningsreformen medfører at den øvrige gjennomføringen av langtidsplanen kommer i ubalanse. Dette vil kunne gå ut over målsettingen om å øke Forsvarets reelle operative evne på kort og lang sikt og gi svekket evne til å styrke den tilgjengelighet, utholdenhet og beredskap som skal til for å få et relevant og bærekraftig forsvaret.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet vil gjenta sin støtte til at det av flere årsaker er behov for å reformere Forsvarets utdanningssystem.

Disse medlemmer viser til stortingsflertallets merknader om utdanningsreformen i behandlingen av langtidsplanproposisjonen høsten 2016 gjennom Innst. 62 S (2016–2017), jf. Prop. 151 S (2015–2016):

#### «3.11 Om utdanningsreformen

Komiteen viser til proposisjonens omtale av Forsvarets utdanningssystem i dag: som fragmentert, kostbart, med komplekse styringslinjer og ofte preget av små og sårbare fagmiljøer. I tillegg må utdanningssystemet tilpasses den nye militærordningen med to komplementære karrieresystemer, én karrierevei for offiserer (OF) og én karrierevei for befal, grenaderer og konstabler (OR/spesialister). Komiteen slutter seg på denne bakgrunn til at det er behov for å reformere forsvarssektorens utdanningssystem.

Komiteen slutter seg videre til målene for utdanningsreformen – å bedre forutsetningene for kvalitet i utdanningen, og samtidig frigjøre ressurser ved å prioritere militær kjernekompetanse og tilrettelegge for mer felles utdanning, mer behovsprøvd og fleksibel utdanning, mer sivil samarbeid, mer samling av funksjoner, mer robuste fagmiljøer, mer åpenhet og mer harmonisering med sivil sektor. Komiteen vil særlig fremheve utdanningssystemets rolle i å bygge felles kultur og profesjonsidentitet på tvers av forsvarsgrenene. Samtidig er et nært samarbeid mellom det operative leddet og utdanningsinstitusjonene en forutsetning for kvalitet, relevans og en utdanning som dekker de taktiske behov. Komiteen legger til grunn at Forsvarets utdanning må understøtte egenarten i den militære profesjon, og at studiene som tilbys må være relevante, behovsprøvede, fleksible og kostnadseffektive.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Fremskrittspartiet, viser til den planlagte organisatoriske sammenslåingen av dagens høyskoler og befalsskoler i forsvarssektoren til én felles høyskole, med ansvar for nivådannende utdanning for offiserer og spesialister, og vil understreke behovet for å unngå at en organisatorisk sammenslåing medfører et nytt lag av komplekse styringslinjer og unødig byråkratisering. Videre legger flertallet til grunn at den nye høyskolemodellen ikke vanskeliggjør det viktige samarbeidet om fellesutdanning mellom sivile og militære tjenester, inkludert skjermingsbehov og ivaretagelse av sikkerhetslovens bestemmelser.

Flertallet viser videre til at ressursfrigjøringspotensialet gjennom de foreslåtte endringene i Forsvarets utdanningssystem i langtidsplanperioden er beregnet til om lag 530 mill. kroner, tilsvarende en femtedel av dagens totale kostnader. Samtidig merker flertallet seg at forsvarssjefen i sine kommentarer til langtidsproposisjonen er bekymret for at innsparingspotensialet innen utdanning er vel optimistisk. Flertallet forutsetter

at utdanningsreformens vektlegging av innsparing, effektivisering og rasjonalisering ikke skal gå på bekostning av utdanningskvaliteten.»

Disse medlemmer konstaterer at forsvarsminnerens uttalelse om utdanningsreformen i brev av 12. april overhodet ikke berører de føringer, forutsetninger og forbehold stortingsflertallet knesatte for gjennomføring av utdanningsreformen. Disse medlemmer vil derfor slutte seg til forslaget om at regjeringen i egnet form fremmer en sak for Stortinget om utdanningsreformen i forsvarssektoren. Samtidig er det etter disse medlemmers oppfatning per i dag ikke grunnlag for at Stortinget skal be om en umiddelbar stans i alle endrings- og reformprosesser i Forsvarets utdanningssystem.

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti viser til at ny militærordning i seg sjølv ikkje betyr at kravet til kompetanse i organisasjonen i sin heilskap blir mindre, snarare tvert imot. Disse medlemmene viser til at Stortinget har eit ansvar for å vurdere om endringane som skal skje med utdanninga i Forsvaret, er i tråd med målsetjingane for sektoren. Dette gjer at det bør leggjast fram ei sak for Stortinget om endringane regjeringa vil innføre. Det gir også Stortinget ei mogelegheit til eventuelt å gjere naudsynte justeringar for å sikre at stortingsfleirtalet sin føresetnad om at utdanningsreforma «ikke skal gå på bekostning av utdanningskvaliteten», vert oppfylt.

På dette grunnlag fremjar fleirtalet i komiteen, medlemmene frå Arbeidarpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti, følgjande forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem utdanningsreformen i Forsvaret som en egen sak til behandling i Stortinget.»

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti viser til at ei sak om utdanningsreforma i Forsvaret bør innehalde følgjande moment:

- Ei konkret omtale av alle dei ulike utdanningsnivåa og linjene med tanke på omfang og lengde, og kort om fagleg innhald. På kvar av krigsskulane må dette gjelde konkret for kvar linje.
- Kva som er den planlagde rekrutteringskjelda til alle dei ulike nivåa. I kva grad meiner regjeringa at rekrutteringsgrunnlaget er tilstrekkeleg til å sikre god rekruttering?
- Kor mange elevar ser regjeringa føre seg på kvar av dei ulike linjene, og i kor stor grad vurderer regjeringa dette som tilstrekkeleg for å sikre behovet?

- Ei klargjering av kva fagutdanning som tidlegare var gitt på befals- og krigsskulane, som driftseiningane i framtida sjølve må ivareta, og korleis dette skal verte finansiert.
- Ei vurdering av dei ulike nivåa sin samanheng med prinsippskissa for utdanning i Forsvaret, jf. Prop. 111 LS (2014–2015).
- Ei vurdering av kvaliteten samanlikna med gamal ordning, både samla og kvar linje for seg.
- Ei vurdering av om dei tilbydde utdanningane er tilstrekkelege til å dekkje behovet for kompetanse på alle nivå i Forsvaret.
- Ei vurdering av i kva grad og korleis reduksjonen i talet på tilsette, særleg på krigsskulane, vil påverke kvaliteten i undervisninga.
- Ei vurdering av i kva grad fjerning av løn for kadettar vil gi eit redusert erfaringsnivå blant elevane på krigsskulane og kva dette vil ha å seie for kvaliteten i sjølve undervisningssituasjonen og vidare for det faglege nivået til kadettane når dei kjem ut i si første tenestestilling.

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet og Kristelig Folkeparti viser til at det ikkje er rett at forsvarssjefen i sitt fagmilitære råd (FMR) tilrådde fleire av tiltaka som no ligg an til å verte gjennomførte. Derimot vurderte arbeidsgruppene som jobba med dette, nokre slike tiltak. Forsvarssjefen sin konklusjon og tilråding var at utdanningsreforma ikkje burde gjennomførast no. Desse medlemene viser til at forsvarssjefen i kommentaren sin til langtidsplanen mellom anna slo fast at:

«[...] min anbefaling var å vente med strukturelle endringer inntil Forsvaret har implementert ny militær ordning og erfaringer med denne var kartlagt. Regjeringen anbefaler imidlertid en omfattende omlegging av utdanningssystemet uten at erfaringer av ny militær ordning foreligger og tilsynelatende uten at konsekvensen av løsningen er grundig vurdert. Jeg er bekymret for at manglende konsekvensvurderinger kan bidra til et vel optimistisk innsparingspotensial innen utdanning.»

Desse medlemene har forstått at målet med utdanningsreforma er å spare pengar, men vil peike på at

ei svekking av utdanninga i Forsvaret i seg sjølv kan påføre Forsvaret utgifter i framtida, som til dømes ulukker.

Komiteens medlem fra Venstre viser til at Venstre ikke utgjorde en del av det flertallet som bestående av Arbeiderpartiet, Høyre og Fremskrittspartiet vedtok langtidsplanen for Forsvaret.

Videre viser dette medlem til partiets merknader i Innst. 62 S (2016–2017) vedrørende utdanningsreformen, der partiet sammen med Senterpartiet og Kristelig Folkeparti mente at omlegging av utdanningssystemet i Forsvaret burde utsettes til det er høstet flere erfaringer med omleggingen av ny militær ordning, og at regjeringen presenterer utdanningsreformen som en egen sak for Stortinget.

Dette medlem fikk ikke flertall for ønsket om at utdanningsreformen skulle komme som en egen sak til Stortinget, og langtidsplanen for Forsvaret ble heller ikke vedtatt av flertallet med dette som en forutsetning.

Dette medlem erkjenner at flertallet ikke delte Venstres premiss om at utdanningsreformen skulle legges fram som egen sak for Stortinget, og at dette ikke var en forutsetning i den vedtatte langtidsplanen for Forsvaret.

Dette medlem forholder seg til flertallets vedtak og helheten i langtidsplanen som vedtatt uten Venstres støtte i 2016.

### Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råder Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k:

Stortinget ber regjeringen legge frem utdanningsreformen i Forsvaret som en egen sak til behandling i Stortinget.

Oslo, i utenriks- og forsvarskomiteen, den 30. mai 2018

**Anniken Huitfeldt**

leder

**Hårek Elvenes**

ordfører

**VEDLEGG****Brev fra Forsvarsdepartementet v/statsråd Frank Bakke-Jensen til utenriks- og forsvarskomiteen, datert 12. april 2018****Forsvarsdepartementets uttalelse til Dokument 8:164S (2017–2018)****Innledning**

Jeg viser til anmodning fra utenriks- og forsvarskomiteen av 21. mars 2018 om Forsvarsdepartementets uttalelse til Dokument 8:164S (2017–2018) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Trygve Slagsvold Vedum, Knut Arild Hareide, Steinar Ness, Hans Fredrik Grøvan og Per Olaf Lundteigen. Representantene fremmer forslag om at Stortinget ber regjeringen legge frem utdanningsreformen i Forsvaret som en egen sak til behandling i Stortinget.

**Bakgrunn**

Reform av Forsvarets utdanningssystem er et sentralt element i langtidsplanen for forsvarssektoren som Stortinget ga sin tilslutning til ved behandlingen av Innst. S 62 (2016–2017), jf. Prop. 151 S (2015–2016). Hensikten med å reformere Forsvarets utdanningssystem er å ivareta egenarten til den militære profesjonsutdanningen, skape forutsetninger for god kvalitet i utdanningen og samtidig redusere kostnader.

Reformen tar utgangspunkt i at utdanningssystemet må tilpasses de personellkategoriene Forsvaret har i dag. Mer enn to år har gått siden Forsvaret innførte to komplementære karriereveier – en for offiseren og en for spesialisten. Det er viktig at utdanningssystemet endres for å ivareta kompetansebehovet til begge kategorier. Innføringen av et spesialistkorps innebærer endringer for offiseren og den rollen hun eller han skal ha i profesjonsfellesskapet. Dagens offisersutdanning kan derfor ikke være malen for fremtidens utdanning av offiserer. En annen viktig driver for reformen har vært strukturreformen i universitets- og høyskolesektoren (Meld. St. 18 (2014–2015)). Regjeringen mener Forsvaret ikke kan stå uberørt av en slik reform. Jeg vil også minne om at flere av tiltakene i reformen også ble anbefalt i forsvarssjefens fagmilitære råd fra 2015. Dette gjelder tiltak som redusert utdanningslengde, endret avlønning under utdanning og endring av hovedmålgruppen for krigsskolen fra mer erfarent personell til personell fra førstegangstjeneste eller fullført videregående skole.

For at Forsvaret skal være det sikkerhetspolitiske instrumentet som forventes, må det skapes en bedre balanse mellom oppgaver, struktur og økonomi. Langtidsplanen, inkludert landmaktproposisjonen, baserer seg derfor på en nøye avstemt balanse mellom disse elementene. Forskyves balansen mellom oppgaver, økonomi og struktur, svekkes muligheten til å etablere en

bærekraftig forsvarsstruktur, og dermed muligheten til effektiv bruk av fellesskapets ressurser for å bedre den operative evnen. Omleggingen av Forsvarets utdanningssystem og årsverksreduksjoner knyttet til dette, er totalt sett planlagt å gi reduserte utgifter på om lag 560 mill. kroner 2017-kroner årlig<sup>1</sup>. Disse midlene skal bidra til å styrke den operative evnen, i tråd med forutsetningene i langtidsplanen. Reformen er således en viktig del av helheten i langtidsplanen, og de vedtak Stortinget har gjort i forbindelse med behandlingen av denne. Dersom utdanningsreformen skulle bli utsatt eller reversert, vil konsekvensen være at vi ikke lenger har en langtidsplan i balanse. Dette vil kunne gå ut over målsetningen om å øke Forsvarets reelle operative evne på kort og lang sikt, og gi svekket evne til å styrke den tilgjengelighet, utholdenhet og beredskap som skal til for å få et relevant og bærekraftig forsvar.

**Utdanningsreformens rasjonale**

Behovet for en utdanningsreform var åpenbar. Forsvarets utdanningssystem fremsto før reformen som fragmentert, kostbart, med komplekse styringslinjer og ofte små og sårbare fagmiljøer. Det besto av seks akkrediterte høyskoler, seks leverandører av grunnleggende befalsutdanning, og om lag ti våpenskoler for fag- og funksjonsrettet utdanning, spredt på 16 geografiske lokasjoner. Et fagområde i Forsvaret har gjerne vært ivare tatt av en til to fagpersoner, mens det ved sivile utdanningsinstitusjoner ofte er ti personer eller mer per fagområde.

I 2015 ble det brukt omlag 2,5 mrd. kroner på utdanning og opplæring i Forsvaret. 1,1 milliarder kroner gikk til nivådannende utdanning (den generelle og grunnleggende militære utdanningen ved befalsskoler, krigsskoler og høyskoler), og 1,4 mrd. kroner til fag- og funksjonsrettet utdanning. Kostnaden har vært mellom 800 000 kroner og 1,2 mill. kroner per student per år ved høyskolene. Forholdstallet mellom faglig ansatte og studenter har generelt vært lavt ved Forsvarets høyskoler. Snittet for krigsskolene var under tre studenter per faglig ansatt. I underkant av 700 studenter har vært fulgt opp av om lag 300 faglig ansatte. Ved Politihøgskolen er det til sammenligning om lag 12 studenter per faglig ansatt. Utdanningene har vært levert på en ressurskrevende måte, og kvalitet har i liten grad vært målt og dokumentert.

1. Inkluderer i tillegg til 530 mill. kroner som beskrevet i Prop. 151 S (2015–2016) reduksjon i undervisningstillegget som beskrevet i Prop.1 S (2016–2017),

Utdanningsreformen er en kvalitets- og struktureform. Forsvaret skal ha et utdanningssystem som leverer relevant, behovsprøvd, kostnadseffektiv og god militær utdanning. Gjennom reformen skal det legges til rette for mer robuste fagmiljøer og styrking av den forskningsbaserte utdanningen. Reformen legger til grunn at Forsvarets utdanningssystem skal fungere som ett helhetlig system – på tvers av forsvarsgrener, på tvers av skoler og institusjoner og på tvers av skillene mellom fagutdanning og befals- og offisersutdanning. Det skal gis mer felles, mer modulbasert og mer behovsprøvd utdanning tilpasset de personellkategoriene som er i Forsvaret. Det er også lagt opp til endringer knyttet til styring, ledelse og organisering av utdanningssystemet. Dette var viktige forutsetninger for effektivisering av utdanningssystemet, både kvalitativt og kostnadmessig.

Under utredningen av utdanningsreformen ble det avdekket at det manglet relevant styringsinformasjon for Forsvarets utdanningssystem. Et viktig oppdrag som er gitt Forsvaret er å etablere relevant styringsinformasjon. Dette innebærer å enes om felles begrepsapparat, felles nøkkeltall, god datakvalitet og enhetlig rapportering slik at Forsvaret kan svare på i hvilken grad utdanningssystemet leverer relevant, behovsprøvd, kostnadseffektiv, fleksibel og god utdanning. Forsvarssjefen uttaler i gjennomføringsplanen for utdanningsreformen at det er knyttet risiko til utdanningskvalitet. Tiltaket som skisseres er å etablere måleparametere for utdanningskvalitet, noe som vil være avgjørende for å si om kvaliteten er god eller ikke.

Det har vært et vesentlig poeng for regjeringen å ta noen prinsipielle beslutninger før militærordningen har satt seg for å gi ytterligere retning til implementeringen av et tilpasset utdanningssystem. Særlig har det vært viktig å gi en tydeligere retning for fremtidens offisersutdanning ettersom denne rollen endres. Regjeringen mener det er avgjørende at Forsvaret så raskt som mulig utdanner fremtidens offiserer. Videre at det ikke etableres nye utdanninger innenfor et fragmentert utdanningssystem med komplekse styringslinjer og små fagmiljøer. Forsvaret er nå godt i gang med dette arbeidet.

### **Implementering av utdanningsreformen**

Forsvarssjefen leverte sin gjennomføringsplan for utdanningsreformen til Forsvarsdepartementet i november 2017, og reformen er nå under implementering i Forsvaret. Forsvaret rapporterer om at implementeringen så langt går iht. plan.

Sammenslåingen av høyskoler og befalsskoler ble iverksatt med virkning fra 1. august 2017. Omstillingsprosessen i kjølvannet av de organisatoriske endringene er i full gang. En ny forskrift om å gi lov om universiteter og høyskoler av 1. april 2005 nr. 15 delvis anvendelse for Forsvarets høyskole (forskriften) trådte i kraft 1. januar 2018 som et ledd i ytterligere harmonise-

ring med det sivile universitets- og høyskolesystemet. Videre er et eget styre for Forsvarets høyskole under etablering. Styret skal være underlagt forsvarssjefen og blant annet være ansvarlig for den faglige kvaliteten i utdanningen. Sjefene for Hæren, Sjøforsvaret og Luftforsvaret skal være representert i styret. Dette skal bidra til at de militære kompetansebehovene møtes. Tilnærmingen legger til rette for at kvaliteten i utdanningen også i fremtiden skal dekke Forsvarets behov. Fremtidens offiserer vil fortsatt utdannes ved de tre krigsskolene. Den treårige bachelorutdanningen får endret innhold og mer felles utdanning for å utvikle felles militær kjernekompetanse og profesjonsidentitet tidlig i karrieren. Det første kullet av nye offiserer starter opp høsten 2018 og søknadsfristen går ut 15. april.

I representantforslaget henvises det til Norges offisersforbunds bekymring for at offiserer uten erfaring, sammen med befal med vesentlig kortere utdanning, skal settes til å lede vernepliktige inne til førstegangstjeneste. Forsvarssjefen har i sin gjennomføringsplan for utdanningsreformen lagt til grunn en endret innretning på befalsutdanningen. Forsvarssjefen ønsker å videreutvikle lederutdanningen gjennom en felles befalsutdanning med redusert utdanningslengde. Rekruttering til befalsutdanning skal skje blant soldater som allerede har gjennomført førstegangstjenesten og som har tjenesteerfaring fra Forsvaret. Dette innebærer i praksis en endring av målgruppen for befalsutdanning til mer erfarent personell. Dette medfører igjen at det ikke er behov for en like omfattende utdanning fordi personellet allerede er trent og øvd. Den fremtidige befalsutdanningen vil omfatte militære fellesfag og være felles for Forsvaret. Spesialistbefalet skal i tillegg gjennomgå behovsprøvd opplæring gjennom fag- og funksjonsrettede kurs og utdanning.

I langtidspanen er det lagt til grunn at behovet for befalsutdanning dekkes av befalsskolene i Hæren, Sjøforsvaret og Luftforsvaret, med et langsiktig mål om én felles leverandør av de militære fellesfagene. Samtidig fremgår det at antall skoler som leverer grunnleggende befalsutdanning skal reduseres fra seks til tre. Forsvarsdepartementet støtter forsvarssjefens ønske om å samle dagens befalsutdanning, som er lokalisert på Rena/Sessvollmoen, Værnes/Kjevik og Madla, til Sessvollmoen.

### **Avslutning**

Langtidspanen for forsvarssektoren baserer seg på en nøye avstemt balanse mellom oppgaver, struktur og økonomi. Den forutsetter bevilgningsøkninger, men også modernisering og reform. Realiseringen av langtidspanen avhenger av utdanningsreformen. Dette fordi den både skaper bedre forutsetninger for at Forsvaret har riktig kompetanse til rett tid, og fordi den skal frigjøre ressurser som vil benyttes til å nå langtidspanens målsettinger. Det anbefales ikke at utdanningsrefor-

men i Forsvaret legges frem som en egen sak til behandling i Stortinget da utdanningsreformen inngår som en helhet i langtidsplanen for forsvarssektoren som Stortinget har gitt sin tilslutning til. Det er ikke mulig å skille ut utdanningsreformen fra helheten uten at det skaper betydelige konsekvenser for balansen mellom oppgaver, økonomi og struktur.

Jeg har tillit til at forsvarssjefen implementerer utdanningsreformen i Forsvaret på en hensiktsmessig måte og i henhold til gjeldende regelverk. Fremdriften i dette arbeidet er så langt god. Jeg er derfor opptatt av at vi opprettholder våre klare målsettinger og fokuserer på videre fremdrift i og gjennomføring av omstillingen.



